

РОЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛІСТІВ У МЕДИЧНОМУ ВУЗІ (МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ)

Т.О. Лещенко, В.Г. Юфименко

Одним із аспектів підвищення професійного та інтелектуального рівня лікарів у вузі є вивчення української мови.

Основною навчальною метою занять з української мови є формування умінь та навичок написання наукового реферату на фахову тему, складання плану, тез, конспектів; формування практичних умінь та навичок наукового перекладу, переказу тексту медичного змісту.

Для виховання у студентів таких рис, які, до речі, так необхідні лікарю, як гуманність та милосердя доцільно використовувати на заняттях дидактичний матеріал про полтавців-благодійників, які виявляли патріотизм та милосердя. Зокрема, про видатного українського письменника І.П.Котляревського, який був попечителем богоугодних лікувальних установ (старий корпус обласної лікарні); дидактичний матеріал про видатних діячів медицини Полтавщини (О.М. Шумлянського, М.В. Скліфосовського, І.А. Зубковського та ін.)

На заняттях особливу увагу слід приділяти таким питанням як:

- добір до українських медичних термінів абсолютних синонімів іншомовного походження (наприклад: недокрів'я – анемія, череворозтин – лапаротомія, сухоти – туберкульоз і т. ін.);
- формування та удосконалення практичних навичок усного мовлення та слововживання (діалог з хворим, написання історії хвороби тощо);
- з'ясування особливостей вживання медичної лексики (загальноновживаної та термінологічної);
- з'ясування правильного наголошування слів медичної лексики (диспансер, медикамент, щелепа, кишка (рос. кишка), захворіти та ін.);
- з'ясування особливостей українського словотвору на матеріалі медичної термінології.

На заняттях широко використовуються надбання української літератури, у яких оспівуються трудові подвиги людей у білих халатах (зокрема, оповідання О. Довженка «Воля до життя»; один з останніх віршів полтавської поетеси Людмили Овдієнко «З лікарняної палати» та ін). Особливу увагу на заняттях приділяємо розвитку усного мовлення студентів-медиків. Адже далеко не усі лікарі уміють говорити так, щоб слово їхнє полегшувало страждання, знімало біль, виліковувало. Таким чином уся ця робота на заняттях активно сприятиме поліпшенню професійної підготовки студентів-медиків.